

L'etiquetatge en català: un camí a recórrer

written by Anna N. | 1 de novembre de 2020

La normalització lingüística del Català és sempre motiu de debat, per un o altre motiu. Mentre que ningú discuteix l'ús del castellà en tots els àmbits de vida dels catalans, els atacs o el ser ignorats és una tasca militant i de constància en què tots podem contribuir i ajudar. Ja des de l'aprovació de la [Llei de Normalització Lingüística](#), al Parlament de Catalunya, l'any 1983, ha estat motiu de discussió per la seva manca d'aplicació i seguiment, tant en les escoles com en molts àmbits de la vida pública com pot ser per exemple en l'etiquetatge de productes catalans al mercat que encara és una assignatura pendent.

La **legislació espanyola** sobre aquesta matèria es regeix per dos reial decrets: el RD 1334/1999, de 31 de juliol, que regula les etiquetes dels productes alimentaris, i el RD 1468/1988, de 2 de desembre, que tracta sobre la resta de productes industrials. En ambdós casos, s'estableix que les indicacions obligatòries hauran d'expressar-se, almenys, en castellà. En aquest cas, no es regulen ni es fa referència al respecte als productes tradicionals que només es comercialitzen en una comunitat autònoma amb una altra llengua oficial.

Pel que fa a la **legislació catalana**, aquest tema queda recollit al Codi de consum, Llei 22/2010, de 20 de juliol, en la que es diu que les persones consumidores tenen dret a rebre en català les informacions necessàries per al consum, l'ús i el maneig dels béns i els serveis, i especialment les dades obligatòries relacionades directament amb la salvaguarda de la salut i la seguretat (a l'article 128-1, 2b). La Llei de Política Lingüística, per la seva part, determina en l'article 34 que els productes amb denominació d'origen, denominació

comarcal o denominació de qualitat han d'etiquetar-se necessàriament, com a mínim en català, i que en la resta de productes les dades de l'etiquetatge, l'embalatge i les instruccions d'ús poden figurar en català, en castellà o en qualsevol altra llengua de la UE. També estableix que la Generalitat de Catalunya ha de regular per reglament la informació de l'etiquetatge per garantir-hi la presència.

Ja des del 2016, sis anys després, la Plataforma per la Llengua i altres **iniciatives** han incidit en lluita contra aquest abús i incompliment i que, segons va denunciar PPL el 2015 eren prop del 90% els productes que es comercialitzen a Catalunya incomplint la legislació. És a dir, que [“no hi ha cap disposició de l'Estat que afavoreixi per damunt del castellà i sí que n'hi ha més de mil que protegeixen, obliguen l'ús o fan discriminació positiva del castellà respecte al català”](#). Des d'aleshores, múltiples casos a la premsa han denunciat la manca d'aplicació real d'aquesta llei en l'etiquetatge català –a més, de molts casos denunciats i altres no denunciats públicament de discriminació lingüística en el tracte amb els treballadors o empreses com supermercats. Per si no fos poc, hem llegit articles que explícitament han denunciat, des d'aleshores, com les institucions estatals i comunitàries han aprovat noves normes que contenen obligacions lingüístiques a favor del castellà i en contra del català, donant a entendre que la seva inclusió no quedarà a l'arbitri de les comunitats autònomes.

Citen alguns casos com el mediàtic de l'Enric Bertran que al 2004, quan tenia 14 anys, va ser acusat de terrorista per demanar a una cadena de supermercats l'etiquetatge en Català i del qual es feu un documental, o la campanya de Santiago Espot al capdavant de Catalunya Acció, el 2011, recuperant el tema i fent-lo extensiu al model lingüístic en general posant ha realitzat prop de 5.000 denúncies d'establiments que incomplien la legislació en els dos darrers anys. També les campanyes de 2017 i 2018, ja referits a la marca pròpia dels

supermercats, on l'etiquetatge en català representava només un 40 % el 2018.

Tot per fer memòria i difusió, alhora, de la nova campanya de la Plataforma per la Llengua titulada: "[Segell Lingüísticament Responsable](#)" que, a més d'oferir-se com a auditora, es compromet a fer-ne un seguiment i oferir l'ajuda necessària. Esperem que campanyes com la que es va fer a l'Alguer pel que fa a les cadenes de supermercats el 2018 i tot el camí recorregut no doni aviat els seus fruits. No presumeixen moltes empreses de ser empreses socialment responsables? Instem també el Govern de la Generalitat per que faci els passos pertinents per fer acomplir la normativa aprovada pel Parlament de Catalunya.